

Bijzondere belevenissen met vogels

Kees Verweij

Wanneer je op “vogeljacht” gaat is het lang niet altijd het geval, dat je bijzondere of zeldzame soorten ziet. Sommige vogelaars onder ons zijn in zo’n geval teleurgesteld, maar ook meer “gewone” soorten kunnen soms grote of leuke verrassingen bieden.

Zo viel het ons (mijn vrouw en ik) tijdens het bekijken van de vogeltrek op de bekende Driehoek in de Noordduinen op, dat er met grote regelmaat een Vlaamse Gaai steeds heen en weer vloog. Toen we hem wat beter gingen bekijken zagen we, dat hij op de heenweg een eikel in de bek had en waarschijnlijk in zijn keelholte nog een paar meer, maar dat konden we niet zien. Hij verdween tenslotte ergens in de bosjes in de Zeereep. Na een paar minuten kwam hij weer terug, maar nu zonder eikels. Kennelijk had hij daar in de Zeereep een plekje gevonden, waar hij zijn eikels voor de winterperiode verstopte. Zo maakte hij alvast een behoorlijke

wintervoorraad.

Opvallend was de grote regelmaat, waarmee hij heen en weer vloog. We konden bij wijze van spreken onze klok erop gelijk zetten en precies aangeven, wanneer hij er weer aan zou komen.

Dit gebeurde gedurende de gehele ochtend waarop we naar de vogeltrek keken, wat op een gegeven moment tot de nodige hilariteit aanleiding gaf. Onder het uitroepen van “daar komt ie weer” ging onze Vlaamse Gaai onverstoorbaar door met zijn noeste verzamelarbeid.

Een ander aardig voorval overkwam ons eind oktober in de Amsterdamse Waterleidingduinen in de buurt van de kijkhut ter hoogte van de ingang “Oase”. We liepen langs een der kanalen en hielden wat struiken en bosjes in de gaten op zoek naar Goudvinken, Sijzen en mogelijk andere leuke soorten. We zagen in de verte enige grote duindoornstruiken, die volop oranje bessen droegen. Op zich niet ongewoon voor deze tijd, maar toen we deze struiken wat naderbij gingen

Vlaamse Gaai *Garrulus glandarius*

bekijken zagen we twee Waterhoentjes behendig over deze struiken balanceren, waarbij ze steeds een of meer duindoornbessen verorberden. We hebben wel vaker gezien, dat Waterhoentjes zowel in het water als op het land zich handig kunnen voortbewegen, maar dat zij even zo goede klimmers zijn was voor ons bepaald een grote verrassing. Boomkruipers en spechten zouden dit niet kunnen verbeteren. Verder was het ons niet bekend, dat zij ook zo dol op duindoornbessen waren, zoals lijster- en kraaiachtigen. We hebben dit tafereeltje geruime tijd goed kunnen bekijken. Vorige week (medio november) brachten we wederom een bezoek aan de Amsterdamse Waterleidingduinen en we kwamen op een gegeven ogenblik terecht bij de zogenaamde Zwanenplas, die ongeveer in het midden van dit gebied ligt. We werden aangenaam verrast door het welluidende getrompetter van de Wilde zwanen, die kennelijk nu al vanuit Scandinavië in Nederland zijn aangekomen. Tijdens twee eerdere vakanties in Zweden hebben we de Wilde zwanen prachtig kunnen volgen en zien broeden op eilandjes in meren en moerassen. Ook daar verraden zij hun aanwezigheid door hun prachtig en ver klinkend trompetgeschal. Juist die eenzaamheid en de stilte, die we ook in Zweden aantreffen, deed dit geluid nog eens extra mooi uitkomen. In Zweden heet deze zwaan niet voor niets Sångsvan (zingende zwaan). Zij verschillen van onze Knobbelzwanen vooral door hun snavels, die grotendeels geel gekleurd zijn.

Leuke verrassingen waren verder het geluid van verschillende Waterrallen vanuit het riet, een paar langs vliegende Witgatjes, de eerste Grote Zaagbekken en Brilduikers. Klaarblijkelijk is het in Noord-Europa al behoorlijk koud geworden. Het vorig jaar moesten we toch nog een poosjes wachten op deze vogels, die overigens lang niet zo talrijk waren als in jaren daarvoor.

Daarna zagen we een tiental Krooneenden, die we daar al eens eerder in voorgaande jaren hebben gezien. Kennelijk bevalt hen deze plek heel goed. Een laatste topper was een Roerdomp, die voor ons uit het riet opvloog en weer aan de overkant neerstreek.

U ziet maar; er valt weer van alles te beleven met welke vogel dan ook. Laat u daarom niet uit het veld slaan, wanneer u geen zeldzaamheid hebt kunnen “spotten”. De vogelwereld is op zich al boeiend genoeg.